

flaber, som gjøre ham skiftet til at udføre denne Opgave, og at denne Mand saa villig og med saa megen Energi har overtaget dette Hverv? Jeg tror, at jeg vilde have svigtet min Pligt, om jeg havde handlet anderledes. Jeg havde ventet at møde Anerkjendelse for denne Tanke her i Salen, men allermindst havde jeg drømt om, at den vilde møde Modstand fra den ærede Rigsdagsmands Side og fra dem, der slutte sig til ham. De Herrer kunde maasse en yderligere Falditerklæring — det er jo det Udtryk, som er brugt — i den Maade, hvorpaa deres egen Opfordring til mig om at søge Kræfter til ogsaa at faae de landsskabsgartneriske Hensyn fuldstændigt, er bleven opfyldt. Man mente, at det kunde ske ved Konkurrence, men det er forklaret i Bilagene, hvorfor man valgte at følge en anden Vej, idet man tog Mænd, som efter deres hele Bedrift og Virksomhed havde haft Leilighed til at vise — rigtignok kun ad privat Vej — at de vare i Besiddelse af fortrinlig Dygtighed; forøvrigt var det dog kun den Eine af dem, der havde en saadan privat Stilling, den Anden havde det ikke. Med Hensyn til den hele Sag om den botaniske Have kan jeg kun gjentage, at jeg tror, man med en blot ringe Grad af Billighed overfor Ministeren maa erkjende, at han har søgt og stræbt efter at følge den Vej, som er betegnet og antydet ved de Forhandlinger, der sidst foregik, og naaet jeg, som sagt, meget villig indrømmer Hovedfortjenesten af, hvad der er kommet frem, til Andre, navnlig til den omtalte Mand, tror jeg dog ligeledes, det maa, om end ikke regnes Ministeren til Fortjeneste, saa dog anses for rigtigt, at han ikke har troet sig bunden til absolut at vælge indenfor Kredsen af Statens Embedsmænd, da der var et Hverv af den Art at udføre, men at han har frigjort sig for saadanne Hensyn og har valgt en Mand, der maatte anses for og har viist sig at være fortrinlig dygtig. Dette omtalte jeg igaar, og man kan ikke med Billighed benegte, at det er rigtigt. Naar man ser hen til Resultatet af disse Arbejder, maa jeg endnu fastholde, at det maa erkjendes og af alle Sagkyndige er erkjendt for at være en overmaade fortrinlig Udførelse af den Tanke, der har ligget til Grund.

Det ærede Medlem sagde, at det ikke kan hjælpe, at man blot faar — som han kaldte det — en nogenlunde Opgivelse af Noget, at det, naar man ikke faar en fuldstændig Sikkerhed, ikke kan hjælpe at komme med løst henkastede Tale; men dette forekommer mig at være en løst henkastet Tale ligeoverfor det, der foreligger fra Komiteen. Man kan paa ingen Maade sige dette, uden at give en anden Forestilling om Sagen, end de Mænd maa have, der have gennemgaaet og set Udførelsen af disse Overslag. Der er paa ingen Maade handlet hverken løst eller letfindigt i saa Henseende fra Komiteens Side, og der er heller ikke handlet saaledes, at man kan sige, der ikke er taget Hensyn til, at der kunde komme Muligheder, som kunde bevirke en Oveffridelse paa en eller anden Maade, thi der er optaget et passende, betydeligt Beløb til uforudsættelige Udgifter. Det var ogsaa en Overbevisning hos den Mand, der staar i Spidsen derfor, at man skulde komme med Overslag, der vare istand til at holde, og da det er en Mand, som har haft praktisk Leilighed til at prøve den Slags Ting, giver ogsaa det en Garant, som man vanskeligt skal finde hos Andre. Naar det ærede Medlem siger: Ja, men vi have ikke Sikkerhed for, at Overslaget dog ikke vil kunne oveffrides, det skal bringes til, at vi slet ingen Usikkerhed have i saa Henseende, saa paastaar jeg, at det er en Umulighed, naar man ikke vil udsætte sig for ganske andre Ting. Der er ikke det Mindste i Veien for, at man kan faae en Mand til at overtage det hele Arbejde i Entreprise, saaledes at han stiller Sikkerhed for, at han ikke oveffrider den Sum, hvormed der er Spørgsmaal, men man kommer da ogsaa til enten at betale Arbejdet i ganske anderledes dyre Domme, eller ogsaa faar man Noget, hvormed man ikke kan være tilfreds. Der er en Forbindelse derimellem, saaledes at man, hvis man vil have fuldstændig Sikkerhed, kun kan faae den paa Bekostning af andre Goder. Deraf følger imidlertid ikke, at man skulde gaa letfindigt dertil, og heller ikke, at der nødvendigvis vil komme Oveffridelse; men man maa søge at sikre sig paa en saadan Maade, at der virkelig bringes en høj Grad af Sikkerhed tilveie.